

ॐ

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

श्री १, १००

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

(નવ રાત્રીમાં ગાવા સાર.)

અંખાજના ગરખાની ચો પ ડી.

ખનાવનાર તથા છપાવનાર,

યુનીલાલ રણછોડલાલ પંડ્યા.

સંસ્થાન હુણાવાડા, ઈલાકા રેવાકાંઠા નિવાસી-વિસ
નગરા નાગર બ્રાહ્મણ ઈડરસાયવાલા.

આવૃત્તિ ૧ લી.

પ્રતી ૧,૦૦૦

(સર્વ હક્ક કર્તાએ સ્વાધિન રાખ્યા છે.)

॥ દોહરો. ॥

॥ નવ રાત્રીના નવ દિન, ગરખા જે જન ગાય. ॥

॥ મન વાંચિછત ફલ આપીને, મ્હેર કરે મમ માય. ॥

સુંબઈ,

“ વર્તમાન તત્વદર્શક પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં ”

કાલિદાસ ભાતિરામ દિવેદી

વાંકાનેરવાલાએ છાપ્યું.

સંવત ૧૯૫૦,

સને ૧૮૯૪.

કિંમત ચાર આના.

શ્રી અંબિકાયૈનમઃ

વિનંતી.

સર્વે ભક્ત જનો અને આ ગરબીના ગાનાર અંબી, અને પુરૂષો સહિતને વિનંતી સાથે સુચના કરે છું કે આ અંબાજી માતાની ગરબી, ગરબા, છંદ, યાજ્ઞ, વિગરેમાં કોઈ જગાએ તાળ મુટે અગર હસ્તદોષ થયો હશે તો હું ગરીબ સેવકને માફ આપશો, કારણ જે મેં કાંઈ પિંગળના આધારે રચ્યું નથી, પણ માજી અંબાના ગુણ આ નવરાત્રિમાં ગવાય, એવો અવસર બેઠને જલદીથી બાહાર પાડી છે. માટે સર્વે ભક્તજન સ્વીકારીને આ અંબાજીના ગરબા આજથી ગાવા સર કરશો એવી આશા રાખું છું તો આપ સરવેને માતાજી શુભ આશીર્વાદ આપશેજ.

સી. ચુ. ૨. પંડ્યા.

અંખાની સ્તુતિ.

(રાગ ધન્યાશ્રી.)

દરસન દયો મોરી માત, દેવી મુને દરસન દયો મોરી માત—(ટેક)
ચળ, અચળમાં સધળે વ્યાપીક,
રચના તારી છે માત. દેવી મુને૦ ॥ ૧ ॥
તુજ દુપાથી પ્રાંણી સર્વ તે,
રહે સુખી દિનરાત. દેવી મુને૦ ॥ ૨ ॥
ભાવ કરી સૌ લજ્જે તુજને,
છો તમે ત્રિભોવન માત. દેવી મુને૦ ॥ ૩ ॥
કેહે ચુનીલાલ દાસ તમને,
સુખ આપો જગ માત. દેવી મુને૦ ॥ ૪ ॥

ગણપતિનો ગરબો.

ધન ધન ગવરિ પુત્ર ગણેશકે, ધ્યાન તારું ધરું લોલ.
લેવું ગણપત—પ્રથમ નામકે, સેવા સારી કરું લોલ. ॥ ૧ ॥
તેત્રીશ કોટિ સર્વે દેવ કે, નમતા તુજનેરે લોલ.
હો વિમલવિનાશક મુરકે, મેઢેર કરો મુજનેરે લોલ. ॥ ૨ ॥

ગાવા ગરબો રાખુ આશકે, અંબાજી તણેરે લોલ.
 રાખુ ગર્વ ગણેરો મનકે, ગુણુ ગાવા ગણેરે લોલ. ॥ ૩ ॥
 તારં વકરુંડ છે—નામકે, સુદ્ધિ બુદ્ધિ શોભતિરે લોલ.
 જોના રૂપ તણો નહીં પારકે, વિજળિ થોભતિરે લોલ. ॥ ૪ ॥
 છો તમે સર્વ દેવના દેવકે, નિત્ય નિત્ય ભજુ તુનેરે લોલ.
 કાપો કષ્ટ મારાં તમે નાયકે, સુખ સન્ને મુનેરે લોલ. ॥ ૫ ॥
 કર જોડી કેહે ચુનીલાલ દાસકે, ગુણુ ગણુપત તણારે લોલ.
 માજે સર્વે ધરીને ધ્યાનકે, સુખી થાસો ધણારે લોલ. ॥ ૬ ॥

(રામ ધનાશ્રી.)

સહાય કરો દિનાનાથ, અમોને સહાય કરો દિનાથ. (૧૬)
 સેવક તારે દ્વારે આવિને, સ્તુતિ કરે જોડી હાથ. અમોને ૦ ॥ ૧ ॥
 તુજ કૃપાથી કામ આરંભુ, પૂર્ણ કરો સહુ કાજ. અમોને ૦ ॥ ૨ ॥
 આશા હમારિ પૂર્ણ કરજો, હે જગજીવનનાથ. અમોને ૦ ॥ ૩ ॥
 કર જોડી હું અર્જ કરું છું, સહાય થાવો જગનાથ. અમોને ૦ ॥ ૪ ॥
 પદ્મ વારંમવાર તમારે, કરું છું શ્રીદ્વારિકા નાથ. અમોને ૦ ॥ ૫ ॥
 ચું. રં. પંડ્યા.

(દોહરા.)

રામર સરસ્વતિ માતને પુજુ ગેલો કર જોડ,
 અંબાના જશ ગાળી છું પુરો મનના કોડ.
 વિનવું વારંમવાર હું ગણુપત ભાગુ પાપ,
 મરણ કરો મુજ ઉપરે હૃદ ચાલતો થાય.
 સર્વે દેવને હું નમુ ધર નિરંતર ધ્યાન,
 વાણી નીર્મલ આપજો કર અંબાનું અખ્યાન.
 વિકલ વિનાંતિ સુણુજ્યો હે શ્રી જીવજનાથ,
 દયા દૃષ્ટિથી નિજભક્ત શિર ધરજોહે તે હાથ.
 સકળ બ્રહ્મણના નાયક રાજ રાજે રણુહોડ,
 ભાવ ધરી બૂધર તુને નમુ નમુ કર જોડ.

(૭૬ બૂજંગી.)

નમુ નમતાથી તુને માત અંબે
 જાણી દિન તારો કરો હાથ ભંબે ॥
 પૂરો કામના મનની મ્હેર આણી ॥
 પધાર્યા દયાળુ મુને રંક જાણી ॥ ૧ ॥
 ધરી આસ તારી સ્તુતિ હું કરું ॥
 સદા ધ્યાન તારું માણુ હું ધરું ॥
 તુને શાસ્ત્ર પૂરાણુ વેદે વખાણી ॥
 પધાર્યા દયાળુ મુને રંક જાણી ॥ ૨ ॥
 રડો માસ આસો શોભે દિન આજે ॥
 કીધા મંડપો શોભિતા તુજકાજે ॥
 દેવી આધ્ય શક્તિ આરાશુર રાણી ॥
 પધાર્યા દયાળુ મુને રંક જાણી ॥ ૩ ॥
 ધર્મ ખડ્ગ ત્રિશૂળ આયુધ હાથે ॥
 બાળી બોચરી કાળીકા સર્વ સાથે ॥
 દીધાં દર્શન તેં પુરોષેશ આણી ॥
 પધાર્યા દયાળુ મુને રંક જાણી ॥ ૪ ॥
 ધર્મો માંડ માથે બાળુબંધ હાથે ॥
 બાલેઆડ કીધી ત્રિભુવન માટે ॥
 કિધી સિંહસ્વારી તમે સ્નેહ આણી ॥
 પધાર્યા દયાળુ મુને રંક જાણી ॥ ૫ ॥
 કંઠે હાર મુક્તા તણીતો ધર્યો ॥
 શ્રેષ્ઠો મસ્તકે તેં શોભિતો પૂર્યો ॥
 વળી આડ વાંકી કપાળેજતાણી ॥
 પધાર્યા દયાળુ મુને રંક જાણી ॥ ૬ ॥
 દીધે દેહ તારી આ સુન્દરી સરીખી ॥
 નમીને, નમીને નમીને મેં તીરખી ॥
 તમેજો દયાળુ બહાણી રદાણી ॥
 પધાર્યા દયાળુ મુને રંક જાણી ॥ ૭ ॥

જીવે તેજ જેનુ પ્રકાશે અતિશે ॥
 વસો માત અંબે આરાશુરવિશે ॥
 ભલો ભાવ આણી પધાર્યા પ્રહ્લાણી ॥
 પધાર્યા દયાળુ મુને રંક જાણી ॥ ૮ ॥
 બાળી બાચરા માત ચુવાળ વાળી ॥
 દયાળી છે દેવિ બધી ભદ્રકાળી ॥
 કીધો મેરીનોમદ તેભાવ આણી ॥
 પધાર્યા દયાળુ મુને રંક જાણી ॥ ૯ ॥
 સૌસદ્દિને સહાયકારી તમેછો ॥
 વિપત્તિ પડે સાજ્ય તેવે સમેછો ॥
 જાણી ભક્ત પોતા તણા મન આણી ॥
 પધાર્યા દયાળુ મુને રંક જાણી ॥ ૧૦ ॥
 તારા પ્રેમથી માત સર્વે થવાનું ॥
 તારા પ્રેમથી બળ જગમાં હવાનું ॥
 તારા પ્રેમથી માત વરો જ પાણી ॥
 પધાર્યા દયાળુ મુને રંક જાણી ॥ ૧૧ ॥
 તુને નાગરીનાત નિત્યે નમછે ॥
 ગુણો ગાઈ તારા તુને રીજવેછે ॥
 પુરો કામના મા તમે પ્રેમ આણી ॥
 પધાર્યા દયાળુ મુને રંક જાણી ॥ ૧૨ ॥
 સદા રનેહથી સેવુ તુને જવાની ॥
 તુને તુજન્મ હું નમામી નમામી ॥
 જીએ જીએ કિર્તી મા તારી જવાણી ॥
 પધાર્યા દયાળુ મુને રંક જાણી ॥ ૧૩ ॥
 કહાં સાંકળાં વીંદીઆ વેડ છાજે ॥
 પાએ ગુગરી નાદ નેપુર વાજે ॥
 રાખું હાથથી માએ ત્રિશળ તાણી ॥
 પધાર્યા દયાળુ મુને રંક જાણી ॥ ૧૪ ॥

કર સેવા તારી મા પ્રેમે કરીને ।
 વધાવુ તુને થાળ મોતિ ભરીને ॥
 દેખે માત આશિષ મધુરી વાણી ।
 પધાર્યા દયાળુ મુને રંક જાણી ॥ ૧૫ ॥
 દેવી અસ્ટભૂજ તમેતો ધર્યાછે ।
 ધણા દૈત્યરેશી કામેતો કર્યાછે ॥
 વખાણે તુને માત શિશુલપાણી ।
 પધાર્યા દયાળુ મુને રંક જાણી ॥ ૧૬ ॥
 મહાલક્ષ્મી માતા તુને હું ભજીયું ।
 કર સેવા તારી તુને હું નમુ છું ॥
 તુતો માત કલ્યાણકારી જાણાણી ।
 પધાર્યા દયાળુ મુને રંક જાણી ॥ ૧૭ ॥
 નમુ નિત્ય તુને મા પ્રેમ કરીને ।
 ગાઝો ગુણ તારા મા હેત ધરીને ॥
 રાખુ કિરલક્ષ્મી તારી અંબેરાણી ।
 પધાર્યા દયાળુ મુને રંક જાણી ॥ ૧૮ ॥
 નથી કોની આશા મુને શિવશક્તિ ।
 ધરી તુજ આશા કર તુજ ભક્તિ ॥
 સદા સામુજીવો તમે બાલ જાણી ।
 પધાર્યા દયાળુ મુને રંક જાણી ॥ ૧૯ ॥
 તમે શિવશક્તિ સદા ચિત્ત લાવો ॥
 નિજબાલ જાણી સદા સાલ્ય થાયો ॥
 તમે માત મુને આપો શુભ વાણી ॥
 પધાર્યા દયાળુ મુને રંક જાણી ॥ ૨૦ ॥
 ભવો ભવ તારી કૃપા માળી થાએ ॥
 ચુનીલાલ તારા સદા હંદ ગાએ ॥
 તમે આધ્યશક્તિ આરાશુર રાણી ॥
 પધાર્યા દયાળુ મુને રંક જાણી ॥ ૨૧ ॥
 શ્રી અંબે માતકી—જે.

(વું તો ફરી મેં ખાંખણુનો ચોરરે, શામળીયા, વાહાલા,
રહો વેગવારે, એ રાગ.)

આવતાર.

સખિ અદિતે અંબા માતનેરે ॥
કરીએ સ્મરણુ તેનું દિનરાતનેરે ॥
તારા હરસણુની મને આશ ॥
અંબામા આજ ભલે પધારિયારે ॥ ૧ ॥
સખી શોભે તીલડી શોભતિરે ॥
નિર્મલ નાકે નયની ઓપતિરે ॥
શોભે સોનાનો ચુડલો હાથ ॥
અંબામા આજ ભલે પધારિયારે ॥ ૨ ॥
સખી મંમળે મનમાં હરખીનેરે ॥
સામાજી ને લ્યો નિરખીનેરે ॥
જેના તેજ તણા નહીં પાર ॥
અંબામા આજ ભલે પધારિયારે ॥ ૩ ॥
સખી યુષિબાળી બીચરિરે ॥
માયે ત્રિશળ લીધુ હાથે ધરીરે ॥
સ્વારી સિંહની શોભે સાર ॥
અંબામા આજ ભલે પધારિયારે ॥ ૪ ॥
સખી ગુરુએ ગુણુ ગાઠિએ ॥
મેહેર કીધી આરાધુર માઈએ ॥
કરી હરસન સુખીયાં યેએ ॥
અંબામા આજ ભલે પધારિયારે ॥ ૫ ॥
સખી સુકરે સુકડુ ખેંચીરે ॥
શોભા શુંવરણુવુંડુ તેહનીરે ॥
માજી પુરજ્યો મારો અભિલાખ ॥
અંબામા આજ ભલે પધારિયારે ॥ ૬ ॥
સખી સનિવારે સિળ વંતારે ॥
સૌમ્યજને છોસુખ વંતારે ॥

તમે જન્મ જનુની માત ॥
 અંબામા આજ ભલે પધારિયારે ॥ ૭ ॥
 સખી સાતે વારપુરા કીધારે ॥
 માણ્યે આવી દરસખ દીધારે ॥
 સીજનનાં કામસૌ સિદ્ધ્યાં ॥
 અંબામા આજભલે પધારીયારે ॥ ૮ ॥
 ઓગણી પચાસની સાલરે ॥
 કહે સેવક મુની લાલરે ॥
 માણ્ય પધાર્યા આણિ વ્હાલ ॥
 અંબામા આજ ભલે પધારિયારે ॥ ૯ ॥

ગરબો.

ધૂરાંકથણે દુઃખી આરોરે, ભવાનીઅંબે મા ॥ ૧ ॥
 નથી તુજવિના કાંઈ આરોરે, ભવાનીઅંબે મા ॥ ૨ ॥
 સેવકને કરો મુખીઆરોરે, ભવાનીઅંબે મા ॥ ૩ ॥
 મા તારી સોના સરીખી કાયરે, ભવાનીઅંબે મા ॥ ૪ ॥
 મા તું ઔદલોકની માયરે, ભવાનીઅંબે મા ॥ ૫ ॥
 મા તું આરાશુરની રાણીરે, ભવાનીઅંબે મા ॥ ૬ ॥
 વેદ પુરાણે વખાણીરે, ભવાનીઅંબે મા ॥ ૭ ॥
 મા તારી શાલા સુંદર છાન્નેરે, ભવાનીઅંબે મા ॥ ૮ ॥
 આપ્યાં મુને દરસન આન્નેરે, ભવાનીઅંબે મા ॥ ૯ ॥
 મા તારે રૂપ ધણું રઢિયાળુરે, ભવાનીઅંબે મા ॥ ૧૦ ॥
 દેવીદિસો છો દયાળુરે, ભવાનીઅંબે મા ॥ ૧૧ ॥
 આધ્યશક્તી અંબે માતરે, ભવાનીઅંબે મા ॥ ૧૨ ॥
 ગુણગાયલો નાગરી નાતરે, ભવાનીઅંબે મા ॥ ૧૩ ॥
 માએ ધર્યો સુંદર સજાગારરે, ભવાનીઅંબે મા ॥ ૧૪ ॥
 માએ શુભરીના ગણુ કારરે, ભવાનીઅંબે મા ॥ ૧૫ ॥
 માએ ધણુ અસુર સંહાર્યારે, ભવાનીઅંબે મા ॥ ૧૬ ॥
 દેવ સરવને તમે માર્યારે, ભવાનીઅંબે મા ॥ ૧૭ ॥
 મણુ જુવનની છો માતરે, ભવાનીઅંબે મા ॥ ૧૮ ॥

અખીલ વિશ્વમાં વિખ્યાતરે, ભવાનીઅખે મા ॥ ૧૯ ॥

ચુનીલાલ ચિતમાં આયરે, ભવાનીઅખે મા ॥ ૨૦ ॥

હંદ આરામુરીના ગાયરે, ભવાનીઅખે મા ॥ ૨૧ ॥

(વારોજસો દામાવડી કુંવરને વારોજશોદામાવડી એ રાગ.)

ગરબી.

મંદિર પધાર્યા માવડી આજમારે મંદિર પધાર્યા માવડી.

કરણા કરી મુજ મંદિર પધાર્યા ॥

માજ રતનજડીત પેહેરી પાવડી ॥

આજ મારે મંદિર પધાર્યા માવડી ॥ ૧ ॥

સિંહ વાહન માજ આપણિ રાજ્યાં ॥

ખડગ લાથે ધરિ આવડી ॥

આજમારે મંદિર પધાર્યા માવડી ॥ ૨ ॥

સણગાર મુન્દીરમા તારા દિસેછે ॥

ખાસે શામેછે તારા ટીલડી ॥

આજમારે મંદિર પધાર્યા માવડી ॥ ૩ ॥

ચણુ સેવે ચુનીલાલ તમારાં ॥

દરસણુ દેખ્યો મા સુખાવડી ॥

આજમારે મંદિર પધાર્યા ॥ ૪ ॥

ગરબી ૨.—રાગ સદર.

નિરખ્યાં નવ રાત્રિમાં તુજને ॥

માજમેંતો નિરખ્યાં નવ રાત્રિમાં તુજને ॥

આસો સુદીએકમ દિન આજે ॥

દર્શણુ દિધાં આપી મુજને ॥

માજ મેં તો નિરખ્યાં નવ રાત્રિમાં તુજને ॥ ૧ ॥

વેદમાં વિખ્યાત માજ નવ ખડે જણી ॥

નિરખ્યાંમે જોઈ અલ્ખજને ॥

માજ મેં તો નિરખ્યાં નવ રાત્રિમાં તુજને ॥ ૨ ॥

સાચો સ્નેહ ધરી આપે પધાર્યા ॥

જણી મારા ખીરદ—નીમુજને ॥

માજ મેં તેરો નીરખ્યાં નવ રાત્રિમાં તુજને ॥ ૩ ॥

શિવબ્રહ્મા તારું ધ્યાન ધરેછે ।

વેદ વખાણિમા તુજને ॥

માણ મેં તો નિરખ્યાં નવ રાત્રિમાં તુજને ॥ ૪ ॥

નવ રાત્રિમાં નિત્ય નિત્ય તારું ।

ચુનીલાલ કરે માણ પુજને ॥

માણ મેં તો નીરખ્યાં નવ રાત્રિમાં તુજને ॥ ૫ ॥

ત્રોટકછંદ.

જન જાપ જપો જુગતંબ તણા
જેના કામવિશે નહીં કાંઈ મણા
રાખ્યાં બ્રહ્માંડ નદિ વિશાળ ધણા
વહે નિર્મળ જળસરિત તણાં
વળી વનવિશે વસે વાઘબહુ
કીધાં પદ્મિ આદિ જળચર સહુ
ગગને ગ્રહ શોભિત દિસે ધણા
સહ ચરિત્ર જૂવે પ્રભુજ તણાં
રચ્યું આકાશ જેણે પાતાળ વળી
જેની કામના કોથી ન જન્ય કળી
એવા બ્રહ્માંડ વ્યાપક દેવસહુ
કરે ધ્યાન અંબાણનુ નિત્ય બહુ
ભજે ભાવધરી સહી મનવિશે
ચર અચરમાં અંબા વાસ વસે
સતી શીરોમણીહો ભવાની તમે
નમે નારાયણીને નમેજ નમે
ગાજી ત્રોટકછંદ પ્રણામકરી
જન સાંભલસે જેઓ મન ધરી
ધણા સ્નેહયત્રી ચુનીલાલ કહે
શુભ આશિરવાદ અંબાનો ભહે

(ગરબો)

સાષ્ઠી.

મેહેર કરો મહંભાય અંબે અમ ઘેર આવો
દિલમાં ધરોને દયાય અંબે અમ ઘેર આવો
કરો સેવકની સહાય અંબે અમ ઘેર આવો

॥ સાખી ॥ ૧.

આદિતે આરામુરી વિનવું વારંવાર ।
સ્તુતિ કરું કર જોડીને તમોનોધારના આધાર ॥
અંબે અમ ઘેર આવો ॥
કરો સેવકની સહાય અંબે અમ ઘેર ० ॥
દીલમાં કરો દયાય અંબે અમ ઘેર ० ॥

॥ સાખી ॥ ૨.

શાંખે સન્મુખ આવીને નમુ તુને હું માત ।
દરસન દેજો માવડી તમો અખિલ વિશ્વની માત ॥
અંબે અમ ઘેર આવો ॥
કરો સેવકની સહાય અંબે અમ ઘેર આવો ॥
દિલમાં ધરોને દયાય અંબે અમ ઘેર ० ॥
મેહેર કરોને મયાય અંબે અમ ઘેર આવો ॥

॥ સાખી ॥ ૩.

મંગલે મનમાહરે શાખુ મોટી આશ ।
માઝ મંદિર પધારજ્યો તમો જાણી પોતાનો દાસ ॥
અંબે અમ ઘેર આવો ॥
કરો સેવકની સહાય અંબે અમ ઘેર ० ॥
દિલમાં ધરોને દયાય અંબે અમ ઘેર ० ॥
મેહેર કરોને મયાય અંબે અમ ઘેર ० ॥

॥ સાખી ॥ ૪.

ખુષે ખાળી બીચરી ચુવાળની રખવાળ
જાણી સેવક તાહરો માઝ કર જો મારી સંભાળ
અંબે અમ ઘેર આવો—
કરો સેવકની સહાય અંબે અમ—

દિલમાં ધરોને દયાય અંબે અમ-
મેહેર કરોને મયાય અંબે અમ-

॥ સાખી ॥ ૫.

ગુરુએ ગુણવંતી તમે મહાલક્ષ્મી માત
નમી નમીને વિનવુ ગુણગાર્ધતુને દીનરાત
અંબે અમધર આવો

કરો સેવકની સહાય અંબે અમ-
દિલમાં ધરોને દયાય અંબે અમ-
મેહેર કરોને મયાય અંબે અમ-

॥ સાખી ॥ ૬.

સુકરવારે સતીતમે કરજો કરુણા માત
અવિચલ વાણી આપજો તમે છો વિશ્વે વિખ્યાત
અંબે અમ ધેર આવો

કરો સેવકની સહાય અંબે અમ ધેર-
દિલમાં ધરોને દયાય અંબે અમ ધેર-
મેહેરકરો મયાય અંબે અમ ધેર-

॥ સાખી ॥ ૭.

શનિએ સરણાંગત તુને માણ કરજો મેહેર
આશા પુરી માં અંબિકા તમે કરજોને લિલામેહેર
અંબે અમર ધેર આવો

કરો સેવકની સહાય અંબે અમ ધેર આવો
દિલમાં ધરોને દયાય અંબે અમ ધેર આવો
મેહેર કરોને મયાય અંબે અમ ધેર આવો

॥ સાખી ॥ ૮.

સાતવાર માણતણા જોજન મુખથી ગાય
કહે સુનીલાલ લાવથી તેની સહાય કરે મંદમાય
અંબે અમ ધેર આવો

કરો સેવકની સહાય અંબે અમ ધેર આવો
દિલમાં ધરોને દયાય અંબે અમ ધેર આવો
મેહેર કરોને મયાય અંબે અમ ધેર આવો

રાજા કાફી.

ધરધ્યાન તારે આરાસુરની રાણી
 ભક્ત નીવારેરે ચઢોમા બિરદ જાણી (૨૬)
 તું છે દેવી તું છે કાળી તું ચઢીદ લોકની માત
 અબિલ વિશ્વને આંસરો તહારો
 કરો કૃપા અંબે માત—વાહન વાધ
 ચડીરે પધારો મા પ્રેમ આણી ધરધ્યાન૦ ॥ ૧ ॥
 ચુંડમુંડને તેં હાથે હણ્યા મધુકૈટભની સાથ
 દેવે દુહાની નાદ વગાડ્યો—હરખો સકળ સૌસાથ—
 માત ત્રિભૂવનનીરે૦
 ધન્ય ધન્ય મહારાણી, ધરધ્યાન૦ ॥ ૨ ॥
 ચઢદ લોકમાં નામ તહારું તું શિવશક્તિ રૂપ
 અકળ ગતિ તારી અંબા ભવાની તું મહામાયા સ્વરૂપ
 નામ તારું લેતારે૦
 ભવસિંધુ સેહેજ તરે, ધરધ્યાન૦ ॥ ૩ ॥
 સિંહરવારિ આપે કરીને પધાર્યા મુજ ઘેર
 વાહાલ ધરિ વિશ્વેશ્વરી હાધીછે મોટી મેહેર—
 જાણી નીજ સેવકરે૦
 મુને કૃતાર્ય કરો ધરધ્યાન૦ ॥ ૪ ॥
 કરં સેવા તારી ભવાની આણી મનમાં હેત
 મુવા ચંદન પુષ્પ ચડાવુ અબિલ કંકુ સમેત
 આરતી પ્રેમે કરીનેરે૦
 કરં મા ભાવ ધરી, ધરધ્યાન૦ ॥ ૫ ॥
 નવરાત્રિમાં પુજન તારું નિત્ય નિત્ય નવલુ થાય
 સૌજન મલી પ્રેમે કરીને ગરબા તાહરા ગાય
 રટે નામ તહારુંરે૦
 અંબે અંબે મુખે કહે, ધરધ્યાન૦ ॥ ૬ ॥
 કર જોડી કહે સેવક તુજને નમી નમી વારંભવાર
 મેહેર કરો મારાપર દેવી નોં ધારાંના આધાર
 અરજી ઊર ધરજ્યોરે૦
 ચુનીલાલ બાળતણી, ધરધ્યાન૦ ॥ ૭ ॥

॥ વસંતિલકા. ॥

છે દિનરો અતિ ઉત્તમ માસ આજે
 પ્રેમે કરીને ત્રિપુરી પધાર્યા અમ કાળે
 તું તો ભવાની જગની જનેતા કહાવું
 કાપી કરે જગમાં સહુને તું હસાવું
 તું દેવિ દયાળી ત્રિપુરારી આધ્યક્ષિ
 ભાવેકલાવે કરી જો કરે તુજ ભક્તી
 તેવા જનને કદિ નહિં મા તું વિશારે
 નિજ ભક્ત જાણી ભવસિંદુથી ઉગારે
 જગમા ગવાય મહિમા જેનો અનિશે
 આકાશ પાતાળ અને નવખંડવિશે
 માતા ભવાની તુજને કહે હું પ્રણામ
 તારા દરસન થકી પામુંદું વિરામ
 છે જગતશક્તી ભલી ભદ્રકાળી તુને
 તારી કૃપા થકી સુખ થાસે મા સહુને
 તું છે દયાળી ભવસિંદુથી તારનારી
 તું છે કૃપાળી જગતણી સાદાયકારી
 ચુ. રં. પંડ્યા.

આરતી અંબાજીની.

જે જુગત અંબે માજે જુગત અંબે આદ્ય ભવાની માતા
 તું છે જગત અંબે, જયો જયો મા જુગત અંબે (૮૬)
 સકલ વિશ્વ વ્યાપક તું મંદમાયા દેવી
 માતૃમમાયા દેવી, બ્રહ્મા વિષ્ણુ શંકર તુજને
 બહુ સેવી, જયો જયો મા જુગતમે ॥ ૧ ॥
 અંબા જાયર બાળી કાળીકા માતા મા
 કાળીકા માતા, ચુંડ મુંડ ને હણીયા
 વેદે વિષ્ણુતાં, જયો જયો મા ॥ ૨ ॥
 રૂર્જ મૃત્યુ પાતાળ નવ ખંડે જાણી મા

નવ ખંડે જાણી વસો આરાશુર માંહે
 દેવી પ્રજ્ઞાંણી, જયો જયો મા ॥ ૩ ॥
 આજ કરી કૃપા પધાર્યો અમ ઘેર માણ
 પધાર્યો અમ ઘેર માણ
 વારે વારે વિનવું, તુને અંબાણ, જયો જયો મા ॥ ૪ ॥
 શિવશક્તિનું રૂપ અંતરમાં નીરખ્યું મા
 અંતરમાં નિરખ્યું, હેત ધરી દેયામાં
 પ્રેમ કરી પરખ્યું, જયો જયો ॥ ૫ ॥
 આ આધ્યશક્તિની આરતી જે કોઈ ગાસે
 મા જે ભાવે ગાસે પરીવાર પતો તો
 સુખીઆતે યાશે, જયો જયો ॥ ૬ ॥
 આધ્ય શક્તી અખંડ અંબાને જાણો મા
 અંબાને જાણો કહે સુનીલાલ જનસદ્ધ સુખે
 અંબા હર આણો જયો જયો મા ॥ ૭ ॥

(ગાવું ગુણ પ્રેમે શીવત્રિપુરાસી) એ રાગ,
 ગરબી.

ગાવું ગુણ આરાશુરીના દહાડી,
 તમે સુખની દેનાર માડી. ગાવું ગુ. (ટેક)
 ભાવ ધરિને ભજી ભવાની નિર્જુ નીત્ય કર જોડી,
 આશ રાખી હું આજ તમારી, આવ્યો છું શરણે
 દોડી. ગાવું ગુણ. ॥ ૧ ॥
 સિદ્ધાસનપર માણ ગિરાજે ગુણગંભીર તમે છો,
 સેવકની સદાય કરવા માણ તત્પર તેવે
 સમે છે. ગાવું ગુણ. ॥ ૨ ॥
 પ્રજ્ઞા વિષ્ણુ શિવ સનકાદિક સેવે તુજને દહાડી,
 નારદ સરખા રૂપિ તુજને રીજવે વિણા
 વગાડી. ગાવું ગુણ. ॥ ૩ ॥
 આરાશુરમાં આપ વસોને ભક્તના કામ કરો છો,
 ગરિખ નિવાજની વિનંતી સુણી દુઃખ તેહેનાં તો
 દરો છો. ગાવું ગુણ. ॥ ૪ ॥

સેવા કરે તેની સહાય કરોને આપોછો સુખનો ઠામ,
વહે ચુનીલાલ ચરણ તમારાં કરજો મા પુરણ
કામ. ગાવું ગુણ ૦ ॥ ૫ ॥

(રાગ ધનાશ્રી.)

સહાય કરો અંખે માત, માણ મારી સહાય કરો અંખે મા (૨૬)
વૃજ પ્રતાપે હંદ રચાવું, ગાઉ ગુણ જોડી
હાય. માણ મુને ૦ ॥ ૧ ॥
નિત્ય નિત્ય પ્રત્યે નમુ વૃજને, વું છે ત્રીલુપન
માત. માણ મુને ૦ ॥ ૨ ॥
કર જોડી હું સ્તુતિ કરું છું, વું છે જગત
વિખ્યાત. માણ મુને ૦ ॥ ૩ ॥
હંગરપર માણ આપ બિરાજે, ઓ આરામુર
માત. માણ મુને ૦ ॥ ૪ ॥
જગત જનની વિશ્વવ્યાપક, લિડ લંબન ઓ
માત. માણ મુને ૦ ॥ ૫ ॥
કહે ચુનીલાલ કર જોડીને, પાયે પડું જોડી
હાય. માણ મુને સહાય ॥ ૬ ॥

ચોપાઈ.

(ઝોખા કહેછે શુભ્યા-સાહેબી) એ રાગ.
નમુ નરાયણને પાય, જોના ગુણુતે પ્રજા ગાય.
વેદશ્રુતિ નમે છે નિત્ય, ધરેખ્યાન જેનું આદિત્ય ॥ ૧ ॥
મા આરામુરમાં બિરાજે, કરોસહાય તમે સદાજો.
મા તેંઝાદી ચુંદડી ચીર, મોંઠ માથે શોભે સુંદીર ॥ ૨ ॥
કડાં કંકણ કાંપી સાર, કંઠે મુક્તાફળના હાર.
લલાટે આડ માએ કીધી, દર્શી હાથમાં ધરી લીધી ॥ ૩ ॥
કીધી સિંહની સ્વારિ માતે, શોના બંગડી શોભે હાથે.
ચખાણું ઉપમા શુ જોની, શોભે રચના એવી તેની ॥ ૪ ॥
માથે દેત્ય ધણા સંહાર્યા, દેવ સરવતે ઊગાર્યા.
માએ નારીનો નર કીધો, તેજમાસને હક દિધો ॥ ૫ ॥

એવી ખીચર છે ચુંવાળી, કાળી કૃપાળી છે દયાળી.
 ધન્ય ધન્ય છે તુને માતા, તમે છે સૌની સુખ દાતા ॥ ૬ ॥
 દિન છે નવરાત્રિ ફેરા, ગાવું ગરબા ફરી ફેરા.
 જન સૌ કુંદડિ ફરતા, ધ્યાન અંબાજીનું ધરતા ॥ ૭ ॥
 નવ દિન પુજન થાએ, ધૃત હવનમાં હોમાએ.
 ચાવ માતા સારું નૈવેદ્ય, આત્માણુ ભણે મુખે વેદ ॥ ૮ ॥
 માજી અંગા ધણું હરખાએ, ચુનીવાલ ચોપાઈ ગાયે.
 સુદ એકમ રવિવાર, મારા આશો શોભે છે સાર ॥ ૯ ॥

૫૬ રાગ-ગરુડી.

(જીવડલા આજકેકાલ જીવું એરાગ)
 ભજેરે જન ભાવધરી અમેમાતા,
 જેનાજશ વેદપુરાણે ગવાતા. ભજે૦ (ટક)
 જેનેભજે ભવના બંધન તુટે
 જગતની જળના કુંદથી છુટે
 આપે સુખમાજી તેને અપુટે. ભજે૦ ૧
 માટે મન એતીક્ષેતુપ્રાણી
 જગતની છે જીહી બાજી જાણી
 તેથીભજ ભાવધરી પ્રમાણી ભજે૦ ૨
 માફમાફકરી જેજગમાં ફરે છે
 ચાડી ચુગલીકરી જે પેટભરે છે
 એવા જનને અંબા અક્ષરો ફરે છે ભજે૦ ૩
 જન્મલીધો જગમાંતે શામાટે
 ભજન કરવા માજીનું શીરસાટે
 તેતો ભુલી રખડે છે આડીવાટે ભજે૦ ૪
 અતે તારા કામે શ્રે નહીઆવે
 પડ્યાં દુઃખતારાં કૌન સમાવે
 અંબા વિના આખરતુ પસ્તાવે ભજે૦ ૫
 કેહું ચુનીવાલ વાતવિચારો
 માજી ભજ્યાવિના નથી તુજ આરો
 અંબામાને દિલથી નહી વિસારો ભજે૦ ૬

મનહરછંદ.

જનમપામીને જીજીગાર્થ નવઅંબામુખે
કહો કેમ કરી સુખ પામસે સંસારમા
માટે જન ચેતો ચિત માજીને આરાધાનિત્ય
કદિનહી મનથી તુંમાજીને વિસારમાં
જેને ભજે મુનિદેવ ઈદ્રિસહુ કરે સેવ
રાતદિનરાખે માજી અંબા ઉરહારમાં
એમ જાણીભજે બાર્થ અંબા બાણી સુખદાર્થ
મુનીલાલ રહે સદા એહેવા વિચારમાં

ગરબો

તમે ભજોને અમેમાત આરાસુરરાણી
દેવિજગમાંહો વિખ્યાત આરાસુરરાણી
(એ રાગની ટેક.)

આરાસુરમાં આપ ગિરાજો, પાવાધડ મહાકાળિરે
દક્ષિણમાં દેવિ તુળભવવાની, ચુવાળ બોચર બાળી
આરાસુરરાણી. ૧

ચૌદસોકની તુછે માતા, જગત તણી સુખદાતારે
સેવક જનસૌ બાવધરીને, હરખે ગરબા ગાતા આરાં ૨
ચુંડમુડ દહિતને માર્યા, હથિયાર લીધું હાથરે
દેવસહુતાં દુઃખજ ટાળ્યાં, ધનધન અમેમાત આરાં ૩
તુંઆધ ભવાની અમેરાણી, ત્રિપુરા મુંદરિ માતારે
અહ્યાવિષ્ણું શિવસનકાદિક, શુણ્ણતારા સૌગાતા આરાં ૪
નવરાત્રિમાં પુજન તારૂં, કરતા સૌનર નારરે
ચુવા ચંદન ચરચે તુજને, ધાસે પુષ્પતા હાર આરાં ૫
ધેરધેર ગરમા ગાતાગોતે, ધરતા તોરૂં ધ્યાનરે
મહેરકરજો માજી તમે, ગાકોધુ તુજ અપ્યાન આરાં ૬
દેવી દયાળી હોકૃપાળી, આરાસુરમાં વારારે
સિંહ વાહને આપ ગિરાજો, રાખો ત્રિશળપાસ આરાં ૭
મહીમા તારો દશ દિશામાં, આકાશ પાતાળ વિશેરે
આંજોડે ત્યાંમાત ભવાની, તુજવિજુકાર્થ નવદિસે આરાં ૮

નીત્ય નિત્યહુ નમુતુજને, લાગુતમને પાયરે
આલમવાની અખેમાતા કરજે તું મુજ સહાય આરાં ૯
આરાસુરિનો ગરખોસૌજન ગાજો આણિ વહાલરે
કરજોડીને કહે ચુનિલાલ હુંહું તારો બાલ આરાં ૧૦

ગરખી.

(કામળા દીસેછે અલખેલા તારી આંખમાંરે)

દિઠાં દિઠાં દયાળુ દિલભાવતારે (૨) ટેક.
સિંહરવારી માએ કાધી, ખડગમાએ હાથે લીધી,
સોના ચુડો માણ હાથ, સોભાવતારે, દિઠાં ૧
નાકે નિર્મળ પેહેરી વાળી, દિસે છેમા બહુરપાળી,
સુંદીર આડકરીમા બાલ, સોહાવતારે, દિઠાંદિઠાં ૨
કંઠે મોતિ હાર ગિરાજે, જરીકાર કસુમે જાજે,
પેહેરાં ચીરચોળી, પાયે ગુંગુર વાજતારે, દિઠાંદિઠાં ૩
વારેવારે પરાવ્યાં મોતિ, વાંકી દ્રષ્ટિ કરી તુ જોતી,
પાવડીયો પેહેરિને માત, પધારતારે, દિઠાંદિઠાં ૪
આરાસુરિ આપદયાળુ, દિસોછો તમે માયાળુ
કહેચુનીલાલ કરજી, માણ લાવતારે, દિઠાંદિઠાં ૫

ખીજીપદ. ૨

દિધાં દિધાં દરસણુ માએ મુજનેરે (૨) ટેક.
જર કસી સાડી સોમે માને, કર્ણકુલ ધાલ્યુંછે કાને,
નમીનમી કરજી સ્તુતિ, દયાળુ દેવી તુજનેરે, દિધાંદિધાં ૧
સરજી રાખો માતા મુને, બ્રહ્મા શંકર તુને માને,
વહાલધરિને વિજ્ઞાનતાર, કરતા માણ પુજનેરે, દિધાં ૨
આરાસુરમાં આપ ગિરાજે, સિદ્ધલાલન ચઢીનેગાજે,
ત્રેમધરી પધાર્યાં આજ, આપ્યું દર્શણ મુજનેરે, દિધાં ૩
કરજોડી કહુંહુંદયાળી, સાહાયધજે આરાસુરવાળી,
કહે ચુનીલાલ સરજી હુરહુ, માણ તુજનેરે, દિધાં ૪

ગરબી.

(જીવડલા આજકે કાલજીવુ) એરાગ.
 જીવડલાજર વિચારીને જોને
 આઠ્યો અવસર હાથથી તુનવખોને
 જીવડલા જર વિચારીને ટેક.
 મલ્યો તુને મનુષ્યદેહ અવતાર
 કમાઈ કરી બાંધ્યાં તેં ધરબાર
 માનજો માજિ અંબા તણો ઉપકાર જીવડલા જ૦ ૧
 વળી ગાડી ઘોડા અતિશેજાને
 કીધા બાગબગિચા તુજકાને
 એતોસૌ આપ્યુ આરાશુરરાજો જીવડલા જ૦ ૨
 ધણું ધણું ધન તેં ભેગાંકીધાં
 સંસારમાં સુખ બહુતેં લીધાં
 તેતો તુને ત્રિશજા ધારીએદીધાં જીવડલા જ૦ ૩
 માટે ભજમન થકી અખેમાતા
 જોના ગુણવેદ પુરાણે ગવાતા
 દરસણુ થકી સૌજન સુખીયાતાં જીવડલા જ૦ ૪
 અખે અખે જપોને જનવાણી
 જોને ધણી વ્યાસમુનિએવખાણી
 ભજ લેજમાજીને ઉરઆણી જીવડલા જ૦ ૫
 જોને ભજો ભવનાં બંધન જામ
 તેનેં તો મન વાંછીત ફળધાય
 કેહે સુનીલાલ આપે અંબાય જીવડલા જ૦ ૬

(ગરબો)

નમુતુને નારાયણિ હો જોયરી અંબાજી લાગુપાય
 ગુણુતમારા ગાઉકું હો જોયરી યાજો પુજને સહાય ॥ ૧ ॥
 સંવત ૧૯૫૦ ની હો જોયરી વિક્રમતણીશાલ,
 મેહેરકરીછે માજીએ હો જોયરી પધાર્યા આણીઢાલ ॥ ૨ ॥
 સુદએકમ રવિવારછે હો જોયરી શોભિતો છેદન
 દર્શબુદ્ધિધાં દેવિએ હો જોયરી સુખીયયાં સોજન ॥ ૩ ॥

માણનાં લેહવારણાં હો જોયરી નમોને લાગુપાય
 કશ્વેવા સ્નેહઆણિ હો જોયરી ગરબા સૌજનગાય ॥ ૪ ॥
 સણુગાર વાહનશોભતાં હો જોયરી થયાંસિંહપરસ્વાર
 નિરખી નિરખી માતને હો જોયરી થયો હરખઅપાર ॥ ૫ ॥
 આરામુરીમા અંબિયાં હો જોયરી નવરાત્રીકે રોદન,
 દરસણુ કીધાં માતનાં હો જોયરી ચુનીલાલ હરખી મન

(આસ આર.)

કારતકમાસે કશ્વેવા કરજો કાળિરે માઅંબાણ
 માદિસોઠો દયાળુ પાવા પાળિરે માઅંબાણ ॥ ૧ ॥
 માગસરમાસે માણ કરજ્યો મેહેરરે માઅંબાણ
 તુલપ્રતાપે સૌપારણાં બુલાવે ઘેર ઘેરરે માઅંબાણ ॥ ૨ ॥
 પોસમાસે પુરિકરજ્યો આશરે માઅંબાણ
 મનવાંછિત દળમાગુલું તારિપાસરે માઅંબાણ ॥ ૩ ॥
 માહામાસે મન કરો માણવિચારે માઅંબાણ
 નિજસેવકને તમેકરો અંગિકારરે માઅંબાણ ॥ ૪ ॥
 યાગણુમાસે ફરીફરીને કહુંધુરે માઅંબાણ
 અંબાઅંબા નામકહેમાં લહુંધુરે માઅંબાણ ॥ ૫ ॥
 વૈષ્ણમાસે ચિતતમોને ચલાયરે માઅંબાણ
 માના દરસણુ દેખી મુગને સુખબહુયાયરે મા ॥ ૬ ॥
 વૈશાખમાસે વિશ્વતણીતું માતરે માઅંબાણ
 તુને તમેછેસૌ સાથ મળી દિનરાતરે માઅંબાણ ॥ ૭ ॥
 જ્યેષ્ઠ માસે જરૂર રાખજ્યો પાસરે મા અંબાણ,
 સૌજનને અંબા તારી મોટી આશરે મા અંબાણ ॥ ૮ ॥
 અશાઠ માસે આશા પુરી માતરે મા અંબાણ,
 મામનડાકેરી પુરજ્યો માણ આશરે મા અંબાણ ॥ ૯ ॥
 શ્રાવણ માસે સૃષ્ટિમાં વિખ્યાતરે મા અંબાણ,
 નવ ખંડે માણ આપજો પ્રખ્યાતરે મા અંબાણ ॥ ૧૦ ॥
 ભાદરવા માસે ભવાની તારા હારરે મા અંબાણ,
 સંગજ્ઞાવીનાગર કરતા થૈ થૈકારરે મા અંબાણ ॥ ૧૧ ॥

આશામાસે અંબા ભવાની માતરે મા અંબાજી,
 નવ દિવસ રહેછો સૌને મંદિર રાતરે મા અંબાજી, ॥૧૨॥
 નવ દિવસની નવ રાત્રિ કહેવાયરે મા અંબાજી,
 શ્વેરઘેર નવલા ગરબા તારા ગવાયરે મા અંબાજી ॥ ૧૩ ॥
 સર્વ પુજન કરીને માને ચરણે નમેછેરે અંબાજી,
 તેમાજીને હર ઘણુ ગમેછેરે મા અંબાજી ॥ ૧૪ ॥
 આ અંબાજીનો ગરબો ને કોઈ ગાયરે મા અંબાજી,
 આ પુત્ર પરિવારપનો તોતે જન થાયરે મા અંબાજી ॥ ૧૫ ॥
 દર જોડીને વીનવે વારંભવારે મા અંબાજી,
 આ સુનીલાલ સેવકને તહારે આધારે મા અંબાજી ॥૧૬॥

॥ થાળ માતાની ॥

અંબામા આવોરે, જમવા માતાજી.
 સામગ્રી સુંદરરે, કરી છે બહુ તાજી
 પકવાન બનાવ્યારે, માજી તમ કાન્તે.
 પધારો જમવારે, મલપંતાં આજે ॥ ૧ ॥
 થાળ પીરસીનેરે, બાજઠ બેસારં.
 આછમન કરવારે, આપુ જળ સારં.
 ખિરખાંડ પુરિ કીધારે, રોટલી જાણજે.
 શિરો છે સુંદીરરે, જમતાંના માજી છે ॥ ૨ ॥
 રાયવુને કદીરે, ભાત દાળ કીધાં છે.
 અથાણું ચટણીરે, વાટી દીધાં છે.
 શાક છે સુંદીરરે, ચુવાર ફળિ છે.
 જાજી ધી નાંખીરે, તાજી તળિ છે ॥ ૩ ॥
 દુધપાક બન્યો છેરે, માજી બહુ સારો.
 જોઈએ તો પીરસુરે, ભરીને આ ગરારો.
 પ્રેમ કરીનેરે, પીરસુ છું માતા.
 મારા સમ છેરે, રખેને સરમાતા. ॥ ૪ ॥
 વારેવારે લેજ્યો, માગી મન ગમતું.
 ને જોઈએ તે લેજ્યોરે, તીજું તમતમતું.

ગણું કરીનેરે, કહુંહું તમને.
 કિંધી સામગ્રીરે, આવડી જે અમને ॥ ૫ ॥
 હેત કરીનેરે, જમીયાં છે માણ.
 હાથ પખાણુરે, તમારા અંખાણ.
 ગંગા જળ આરોગીરે, મા પ્રેમ કરી.
 લવિંગ પાત બિડીરે, માએ મુખ ધરી ॥ ૬ ॥
 માણએ મેહેર કીધીરે, મુજ પર હેત કરી.
 નમુ માતાનેરે, હું પ્રેમ ધરી.
 મોતિએ વધાવુરે, તમને માતાણ.
 હિંડોળે હિંચાવુંરે, માતા અંખાણ ॥ ૭ ॥
 પ્રેમે પધારીરે, બિરાળે મા હિંડોળે.
 સેવક જન સરવેરે, માને વા ડોળે.
 ક્યું દરસન સરવેરે, માનું હેત ધરિ.
 આશિર્વાદ આપ્યોરે, માએ પ્રેમ કરી ॥ ૮ ॥
 યાળ માણનોરે જે ભાવે ગાસે
 સુનીલાલ કેહેછેરે અંખા સહાયથશે ॥ ૯ ॥

(લાવણી.)

(ચસોનધએ દરસણુકરવાને ડાકેરમાંઠાકેર ખીરાન્નેં એરાગ)
 આરામુરમાં મા અંખેબિરાન્નેં સુવાળમાં બાયરખાળી
 દક્ષિણુમા દેવિ તુળજલવાની પાવાષડમાં મહાકાળી ॥ ૧ ॥
 રૂપગણુરદિઆણુ તાહાઈં તુજને મ્હાણહું વ્હાલો
 સરણુગતનીલાજ રાખો દરસણુમા મુજનેં આસો ॥ ૨ ॥
 ત્રિશળધારિ તમેછો માતા જગતમાં હોવિખ્યાતાં
 નરનારીસૌ ધ્યાનધરેતુજ આવેમનમાં હરખાતાં ॥ ૩ ॥
 સિંહસ્વારી કરીનેએઠાં તુમપરજાઉ મા બલિહારી
 માંણિસરવેને આશતારી તમેછો માતા હુઃખહારી ॥ ૪ ॥
 રૂપગુણુનો પારનપામે અકળગતિ તારી દેવી
 તેત્રિશકોડ દેવમળીને આધ્યશક્તિ તુજને સેવી ॥ ૫ ॥
 કર્ક, અંક, અંહા, શંકર તાઈં ધ્યાન ધરે
 વિષ્ણુ બિનવે તુજને માતા હર-નિશતાઈ આનકરે ॥ ૬ ॥

શિવશક્તિએ એકસ્વરપછો જુગજુગમાં સૌએ જાણ્યું
ચુનીલાલ કરજોડી કહેછે વેદ શ્રુતિએ વખાણ્યું ॥ ૭ ॥

ગરબો.

ચાલોચાચરમાં જઈ રહીએરે, ભવાની અંબેમા (૧૬)
સુખદુઃખની વાતો કહીએરે ભવાની અંબેમા
અંબાઆરાસુરની માતરે, ભવાની૦
માએ ગરબો લીધો હાથરે, ભવાની૦ ॥ ૧ ॥
જોઈ હરખેછે સૌસાથરે ભવાની૦
માજી તાલી લેછે હાથરે ભવાની૦ ॥ ૨ ॥
કાળી બાચર માતા બાળીરે ભવાની૦
શોભે તુળજ દક્ષિણ વાળીરે ભવાની૦ ॥ ૩ ॥
રમે સૌસહીયરે સાથરે ભવાની૦
જેવા આત્મા ઉમીયાનાથરે ભવાની૦ ॥ ૪ ॥
નવરાત્રી કેરાદંતરે ભવાની૦
માજી હરખો ધણુ મનરે ભવાની૦ ॥ ૫ ॥
હવન હોમ ધણુ થાયરે ભવાની૦
ચીરચુંદડી પેહેરી ગાયરે ભવાની૦ ॥ ૬ ॥
ભણુ બ્રહ્માત્યાં તો વેદરે ભવાની૦
ધરાવે માતાને નૈવેદ્યરે ભવાની૦ ॥ ૭ ॥
માની શોભા સુંદર છાન્નેરે ભવાની૦
માજી સિંહવાહને બિરાજેરે ભવાની૦ ॥ ૮ ॥
માજો પેહેરયાં સુંદીર સાગુરે ભવાની૦
માજી બ્રાહ્મણ જમતા લાડુરે ભવાની૦ ॥ ૯ ॥
માએ પેહેરયાં ચોળી ચીરરે ભવાની૦
માજી બ્રાહ્મણ જમસે ખીરરે ભવાની૦ ॥ ૧૦ ॥
માજી સેવકને હરવસીયાંરે ભવાની૦
માજી ગોમે બેસી હસીયાંરે ભવાની૦ ॥ ૧૧ ॥
સરવે ધ્યાન તાઈ ધરતારે ભવાની૦
જયજય જયજય તારો કરતારે ભવાની૦ ॥ ૧૨ ॥
તમને લાગે સૌજણ પાયરે ભવાની૦
આવી ચાચરમાં ગરબો ગાયરે ભવાની૦ ॥ ૧૩ ॥

અંબા આરાધુરની રાણીરે ભવાની૦

તુને ચઉદ લોકે જાણીરે ભવાની૦ ॥ ૧૪ ॥

સેવક જનની કરજે સદાયરે ભવાની૦

ચુનીલાલ નમે તુજ પાયરે ભવાની૦ ॥ ૧૫ ॥

(ધન અંબે મા વસીયાં ડુંગરમાંજરે જાયગા જોઈને)-એ રાગ.

બન અંબે મા આરાધુરના માત આધ્ય ભવાની રેક.

ગરબો.

તમે નારાયણ માતા દહાવો, ભક્ત જનને માણ દયો લાહાવો.

મા સેવકને મંદિર આવોરે, ધન અંબે મા વસીયાં ॥ ૧ ॥

તમે અંબે માતા હો આળી, વસો પાવાવદમાં માદાદાળી.

દેવી દિલમાં દિસો હો દયાળીરે, ધન અંબે મા ॥ ૨ ॥

હો ત્રિભૂતનમાં માત ધણી, કૃપાદષ્ટિ હો ધણી આપ તણી.

માણ હો દેવિ સૌ શિરમણીરે, ધન અંબે મા ॥ ૩ ॥

તમે સિંહકપરે માણ સ્વાર કરો, દુઃખીયાના દુઃખ તમે સંહરો.

મા શરણે આવ્યાને કૃપાજ કરોરે, ધન અંબે મા ॥ ૪ ॥

આવ્યા નવ રાત્રિના દિન આજે, રચ્યો મંડપ માણના કાજે.

સિંહ સ્વારી કરી માણ બિરાજરે, ધન અંબે મા ॥ ૫ ॥

કરે સૌ નરનારી પુજન તારે, લાગે માણને ત્રણ હિતકારે.

કરે હોમ હવન સ્મરણ તારે, ધન અંબે મા ॥ ૬ ॥

ગાય ગરબા માણના રમતાં, તાણિ પાડી સૌ નિચાં નમતાં.

માણ હૈડે ધણું દરખાતારે, ધન અંબે મા ॥ ૭ ॥

માતુ રૂપ ધણું શોભા આપે, સહી સેવકયૈ તુજ જાપ જપે.

તેજ સુર્યથી અધિકુંજ તપેરે, ધન અંબે મા ॥ ૮ ॥

નવ દિન નવ રાત્રિજ તણા, જવારા વાવે અતિજ ઘણા.

બજો બ્રાહ્મણ મંત્ર વેદ ધણારે, ધન અંબે મા ॥ ૯ ॥

સૌ સેવક માણને પ્યારા, મનથી કદિ નહી કરે ન્યારા.

વસો ઉર અંબા માણ મારારે, ધન અંબે મા ॥ ૧૦ ॥

માનો ગરબો ભાવ ધરી ગાસે, મનવાંછિત સુખ તેને યાસે.

તેને અંબાણ પ્રસન્ન થાસેરે, ધન અંબે મા ॥ ૧૧ ॥

માણ અરજ મારી લીરે ધરજો, ચુનીલાલ કેહે કૃપા કરજો.
 દુઃખ દળિત્ર સૌ મારાં હરજ્યોરે, ધન અંબે માં ॥ ૧૨ ॥
 વસુ બુણાવાડમાં વાસ કરી, વિસનગરા નાગર જત ખરી.
 હાલ મુખેમાં રહી સ્તુતિજ કરીરે, ધન અંબે માં ॥ ૧૩ ॥

ગરબો.

(અલખેલીરે અંબે માત જોવાને જાએ-એ રાગ.)

ભજ્યો ભજ્યો ભવાનિ માત આરાશુર રાણી.

દેવિ જગમાં છો વિખ્યાત આરાશુર રાણી. (ટેક)

નવ ખંડે તુ વ્યાપિ માતા, અદ્રગા ગતિ છે તાહારીરે.

મેહેર કરી મંદમાયાદેવિ, સુણુજ્યો વિનાંતિ મહારી. આરાશુરરાણી ૧

ચુંડ મુંડનો નાશ કીધો, લીધુ ત્રિશજ હાથરે.

જય જયના પોકાર કરતા, દેવ મળિ સૌ સાથ. આરાશુ ૨

બ્રહ્મા દૈત્યનો વાણુજ વાળ્યો, રાખ્યો રણમાં રંગરે.

ચોસઠ જોગણી સાથેલિધી, ત્રિશજ ખપર અભંગ આં ॥ ૩ ॥

રણમાં ખપર ચલાવ્યું માતા, કિધીદણી વિકરાળરે

સૈન્ય સહિતસૌ દૈત્યો માર્યા, આણ્યો તેહનો કાળ આં ॥ ૪ ॥

દેવિ દયાળુ છો તમે માતા, ગુણુ-સહુજન માતારે

દૈત્યને મારી દેવ છોડાવ્યા, જસ અમ રસૌ ગાતા આં ॥ ૫ ॥

આદ્ય ભવાની અંબે રાણી, નવખંડની માતરે

આરાશુરમાં આપ બિરાજો, તમેછો જગત વિખ્યાત આં ॥ ૬ ॥

આનંદકારી દુઃખહરનારી, સુખ કરનારી માતરે

નવરાત્રિમાં પુજન તાર, કરતા સૌ દિન રાત આં ॥ ૭ ॥

નવપ્રકારે નવેદ બનાવી, થાજ અંબાની કીધીરે

પ્રેમકરીને આરોગ્યા માણ, આશીશ રૂડી લીધી આં ॥ ૮ ॥

અંબા માનો ગરબો જો કાઈ, ગાસે નરને નારરે

સંસારે સુખી તે થાસે, વધસે પુત્ર પરિવાર આં ॥ ૯ ॥

કર જોડીને કેહે સેવક, ચુનીલાલ તારો દાસરે

મેહેર કરીને માણ મારા, જરમાં કરજો વાસ આં ॥ ૧૦ ॥

ગરબો અથવા સાત વાર.

(જુગ દેવીજશ માળી હુ માહાકાળીરે)—એ રાગ.

શોમે હું સનમુખ રહી માહાકાળીરે,
 નમી નમીને લાગુ પાય પાવા વાળીરે ॥ ૧ ॥
 મંગળે મુજ ઉપરે માહાકાળીરે,
 કહું કૃપા કરજો માત પાવા વાળીરે ॥ ૨ ॥
 ખુધે બાળિ બૌચરિ માહાકાળીરે,
 છો સુવાળ વારી માત પાવા વાળીરે ॥ ૩ ॥
 ગુરુએ ગુણુવંતિ તમો માહાકાળીરે,
 કરે સ્તુતિ તારી અપાર પાવા વાળીરે ॥ ૪ ॥
 શુ કરે સુંદરી તમો માહાકાળીરે,
 શિર ઉપર ધરજો હાથ પાવા વાળીરે ॥ ૫ ॥
 શનિએ શરણે રહું માહા કાળીરે,
 તમે મેહેર કારોને મયાય પાવા વાળીરે ॥ ૬ ॥
 રવીએ રજની દીન વીશે માહાકાળીરે,
 કરજો મુજ હૃદયમાં વાશ પાવા વાળીરે ॥ ૭ ॥
 મા તમો આરાશુરમાં વસો માહાકાળીરે,
 સેવકની કરો છો સહાય પાવા વાળીરે ॥ ૮ ॥
 ભાવ કરીને ગરબો ગાયછે માહાકાળીરે,
 સુનીલાલ છે તારો દાસ પાવા વાળીરે ॥ ૯ ॥

હુમરિ.

(નારાયણી નવ રાત્રી ખેલે મા આરાશુરની રાણીરે)—એ રાગ.

નવ રાત્રીમાં પુજન તારું ભાવ કરીને કરતારે,
 મુખ ધુપ નૈવેદ કરીને માણતું ધ્યાન ધરતારે. નારાયણી નવ ૦ ॥ ૧ ॥
 અવની ઉપર આપ વસો છો સરવેની સુખદાતારે,
 બ્રહ્માવિષ્ણુ શિવ સનકાદિક વેદ ગુણુ તુજ ગાતારે. નારા ૦ ॥ ૨ ॥
 રત્નેજીવિત માએ પેહેયો સોના સુડલો હાથરે,
 બાળિ બૌચરી તુજાન સૌએ મોંડ મયો છે માથેરે. નારા ૦ ॥ ૩ ॥

સિદ્ધાસનપર આપ બિરાજે ટીલડી રૂડી રૂપકેરે,
 આડ તણી તો શોભા જોઈ મુજમન બહુ પલકેરે. નારાં ॥ ૪ ॥
 અખીલ વિશ્વની આપજનેતા કહુ છું તમોને માતરે,
 દયા લાવી દિલમાં માણ હેતે હાજ્યો હાયછ. નારાયણીં ॥ ૫ ॥
 કર જોડી કહે દાસ તમારો દયાળુ દિલમાં ભાવેરે,
 સરણાંગતની લાજ રાખજે જમતેમ કરીને નિભાવેરે. નાં ॥ ૬ ॥
 કહે સુનીલાલ કરજો કરૂણા આણી મનમાં બહારે,
 સરણાંગત છું તમારો માતાહું છું તમારો આજરે. નારાયણીં ॥ ૭ ॥

॥ માહાદેવ ભુલેશ્વરનો ગરબો. ॥

ધન ધન સદાશિવ રાય, ભુલેશ્વર ભોળા.
 શિવ લાગુ તમારે પાય, ભુલેશ્વર ભોળા. (ટેક)
 ભુતજમાંથી આપ પધાર્યા, ધર્યું ભુલેશ્વર નામરે.
 મુઝે શહેરમાં આપે વશિયા, જોઈ રૂડો ઠામ. ભુલેશ્વરભોં ॥ ૧ ॥
 બાહારકોટમાં આપ વસો છો, મોટા છો માહાદેવરે.
 ભાવ ધરી નર નારી સર્વે, કરતા તારી સેવ. ભુલેશ્વરભોં ॥ ૨ ॥
 અંગે તો વિભુતિ શોભે, ઊમીયાણ સાથેરે.
 ગણપત સરખા આજ બિરાજે, જટા ધરિછે માથે ભુલેં ॥ ૩ ॥
 કહે તો રૂઢમાળા છાજે, સર્પ વીંટયાછે કાળારે.
 સુંદરગંગા શિર ખીરાજે, કરમધેછે માળા. ભુલેં ॥ ૪ ॥
 ઘંટ નોખત નગારા વાગે, શોભાનૌતમ થાયરે.
 ભોળાનાથના દરસન કરવા, નરનારી સૌ જાય. ભુલેં ॥ ૫ ॥
 બિલિપત કુલ જલના લોટા, ચડાવે શિવને સારરે.
 આલ્મણુ વેદ ભણુતા સર્વે, વૃત્ય કરતા અપારરે. ભુલેં ॥ ૬ ॥
 દેવલ ઉપર ઊંચુ શિખર, ધજા રૂડી કરકેરે.
 આ ભુલેશ્વરનું દરસન કરવા, આવે સૌ ઉમરકે. ભુલેં ॥ ૭ ॥
 વાલકેસ્વરને આપુલનાથ, માણકેસ્વર માહાદેવરે.
 અટકેસ્વરને અરજ કરજું, સહાય કરો તતખેવ. ભુલેં ॥ ૮ ॥
 આ ભુલેશ્વરછે મોટા મહાદેવ, બાહારકોટ મધે જાણરે.
 વિસ્વેશ્વર વાહન કિધું, નદિપર પલાણુ. ભુલેં ॥ ૯ ॥

નરનારી સૌ પ્રેમ કરીને, કરતા શિવ દરસનરે.

સદાય થજે શંભુજી તમે, સ્તુતિ કરતા સૌજન. ભુલે ૦ ॥ ૧૦ ॥

આ ભુલેશ્વરનો ગરબો, જે કોઈ ગાસે આણિ બહારે.

કરજોડી કેહુંકે ચુનીલાલ, શંકર કરશે ન્યહાલ. ભુલે ૦ ॥ ૧૧ ॥

ગરબો (સળગારનો)

(માતું પાવાની પટરાણીકે, કાળી કાળકારે લોલ એરામ.)

મા તમે આધ્યમવાની માતકે, આરામુર વસોરે લોલ-

ખિરાજે સિંહાસનપર આપકે, હેતે ખેડાં હસોરે લોલ ૦ ॥ ૧ ॥

કિમો કિમો કુંમ કુંમ આંદલો જાલકે. તિલડી શોભતિરે-

સુંદીર સેથો પુર્યો સારકે, આડ અનિ જોપતિરે લોલ ૦ ॥ ૨ ॥

નાકે શોભે નયનિસારકે, રત્ન જગતીયારે લોલ-

ચુડો કંગણ પેહુયા હાથકે, સોને મડા વિચારે લોલ-૩

પહેયા સુંદીર ચોળી ચિરકે, સાડી જરકશિરે લોલ-

નિરખું વારમ વારઅપારકે, રહેવ્યો મનવશીરે લોલ-૪

વાળ્યો અખોટો અદભૂતકે, ગજરા ધાલીયારે લોલ-

હાથે ખડગ ધરયુંછે માતકે, ખગર માલીયારે લોલ-૫

આંજન્ય આંખે કાળજી સારકે, શોભાશુક્રદુરે લોલ-

દેખી માતાજીનું કપકે જનહરખે સહુરે લોલ-૬

દાંતે સોના રેખોશોભેકે, હિરાજડીતનીરે લોલ-

કર્ણકુલકાંતે શોભે સારકે, પુજપવિત્રનીરે લોલ-૭

ધરયો કંઈ એકાવળ હારકે, સાંકળી શોભતિરે લોલ-

જોઈ માતાજીનું મુખકે વિજળી શોભતિરે લોલ-૮

હાથે બાંધ્યા બાજુમંધકે, જુમણાં અતિ ધણારે લોલ-

ગજરા ધાલ્યાંછે સુદિરકે, ગજમોતિ તણારે લોલ-૯

આંખા આરામુરની માતકે, સતી શિરેમણીરે લોલ-

તમેછો અકદ ભોવનની માતકે, શોભા અજળ બણીરે લોલ-૧૦

પાંખે પેહેરયાં કડલાં સારકે, યુગરીગમકે ધણીરે લોલ-

સાંકળાં સોભેછે સુંદીરકે, વિધુંવા સોનાતણારે લોલ-૧૧

વાગે બુધરનો ગમકારકે, શોભા શી કહુંરે લોલ-

નિરખે નમી નમીને પાથકે, જનસને સહુરે લોલ-૧૨

દેવિ આધ્યભવાની માતકે, આળિ બૌચરીરે લોલ-
 કિષ્કુ સિંહતણું વાહનકે, શાણું સુંદરીરે લોલ-૧૩
 પુણુ પ્રેમકરીને પાપકે, ધ્યાન રહે પશરે લોલ-
 રૂડા નવરાત્રીના દિનકે, સેવાતારી કરરે લોલ-૧૪
 સુવા ચંદન લાગી સારકે, પુણુ પ્રેમથીરે લોલ-
 નમી નમી લાગુ તમને પાપકે, સાચા સ્નેહથીરે લોલ-૧૫
 કરં દુષ દીપ નૈવેદ્યકે, આરતી આપનીરે લોલ-
 જિતારં પ્રેમકરી હું માતકે, કરટ સક કાપતારે લોલ-૧૬
 ગરબો ગાઉણું માતુજ કરોકે, આદર ભાવથીરે લોલ-
 દરસન દેજો મુગ્ધને માતકે, દયાળુ સ્વભાવથીરે લોલ-૧૭
 સેવક કેહે કરજોડી હાથકે, માણ મેહરકરોરે લોલ-
 સુનીલાલ પ્રેરેછે તારો દાશકે, શિરપર હાથ ધરોરે લોલ-૧૮

ગરબો.

(જોકોઈ અંબીકાણ માતને આરાધશેરે લોલ) રાગ.
 જનન અંબાભવાની આરાધશેરે લોલ-
 તેના દુઃખ સહુતે અંબા કાપશેરે લોલ-૧
 માણ મેહરકરોને માહેશ્વરિરે લોલ-
 પ્રેમકરી પધાર્યાં પરમેશ્વરીરે લોલ-૨
 શોભિત નવરાત્રી ફેરી રાતછેરે લોલ-
 અંબાકાળી ને બૌચર માતછેરે લોલ-૩
 ગરબો રમવાને માણ પધારતારે લોલ-
 હેત હયામાં ધણું વધારતારે લોલ-૪
 માએ ઓઠીછે સુંદર ચુંદડીરે લોલ-
 ગરબા ગાયછે ૫રિ ૫રિ પુદ્ડીરે લોલ-૫
 જેવા લક્ષ્મીણ માતા અવિચારે લોલ
 સાથે ધંદ્રાણિ પણ લાવિયારે લોલ-૬
 આવ્યાં ઉભિયાણ અતિહરખતારે લોલ-
 એક એકને સૌજણુ નિરખતારે લોલ-૭
 તાળીપાડીછે માણ લાયમારે લોલ-
 સાસખિઓ શેભેછે માના સાથમારે લોલ-૮

જોવા આવ્યાછે ઈંદ્ર અમર સહુરે લોલ-
 રમે ગરબાતો સાહેલીયો બહુરે લોલ-૫
 કરે વખાણુતે વિખળુ અતિ ઘણુરે લોલ-
 કીધું દરસણુ તે આરાસુરિતાણુરે લોલ-૧૦
 રિન્યારુપ જોઈને સહુ દેવતારે લોલ-
 ભાવ કરીને ભવાનીને સેવતારે લોલ-૧૧
 એમ ગરબા ગાઈસા રાધારીયારે લોલ-
 અંબામાતા આરાસુર પધારીયારે લોલ-૧૨
 કહે ચુનીલાલ ઘણા દોડ શુરે લોલ-
 અંબાના દરસણુ કદિનહી છોડશુરે લોલ-૧૪
 ગાયન.

- (મોરે ગમકા તરાના, સુનીયે શ્રીસાનાં.)-એ રાગ.
 ઓ આરાસુર માતા, સુખની દાતા, અંબેભવાની માત
 માતુજ ગુણુ ગાજી, ધ્યાન લગાજી સુખી બહું થાજી
 ઓ આરાસુર માત. ટેક
- (સાખી.) અંબે અંબે જ કરે, સુખી રહે સદાય,
 આશા પુરે અગ્નિકા, સદાય થાય મંભાય.
- (દોડ.) મા અંબાભવાની, જગ સૌ જાની.
 નથી કાંઈ છાની, ઓ વિશ્વેમાં વિખ્યાત. ઓ. ૧
- (સાખી.) બ્રહ્મા વિષ્ણુ તુજને, નમતા વારંભવાર.
 સેવા કરતા સૌ મતી, ધરતા ધ્યાન અપાર.
- (દોડ.) મા ત્રિશૂળ ધારિ, નાકે છે વારી.
 શોભે છે સારી, તુને અંબે માત. ઓ આરા. ૧
- (સાખી) મહીપાશ્વર મર્દનિ, રક્ત બિજની કાળ.
 ધુમ લોચનને મારિયો, ધ્યુ ૩૫ માણ વિકાળ.
- (દોડ) દૈત્યને મારી, કરી ખુવારી, દેવ ઉગારી,
 કિષો છે તેની સહાય. ઓ આરાસુર. ૩
- (સાખી) કલ્યાણ કરતાં જગતતુ, આપો સુખ અનંત.
 સરણે આલે સહ જન, કર જોડી તુને નમન.
- (દોડ) મા તું ઉપકારી, જાઉં તુનેવારી, શોભા છે સારી,
 તારી અંબે માત. ઓ આરાસુર. ૪

(સાખી) નવ રાત્રિમાં નિત્ય બહુ, ગરબા તારા થાય.

નમી નમીને વિનવે, નિચા પડી, પડી, ગાય.

(દોડ) ગરબી બનાઈ, ગુણુ તુજ ગાઈ, સૌ જન આઈ.

આવે તુજ દરબાર. હો આરાશુર૦ ૫

— (સાખી) ગરબા ગાઈ સહજન રીઝવે, તુને માત.

અંબા બાળી બૌચરા, મંમાદેવી માત.

મા તમે દયાળી, હો બહુ રૂપાળી, આરાશુરવાળી,

સુનીલાવની માત. હો આરાશુર માતા, સુખની હો દાતા

અંબે ભવાની માત. ૬

મંમાદેવીના ગરબો.

સારં સારં મુંબઈ શહેર મંમાયાદેવિ માજી કરજ્યો

લિલા શહેર મંમાયાદેવિ (૧૬)

મુંબઈ માંતો આપ બિરાજે, મંમાદેવી માતરે

સહ નરનારી સેવા કરતાં, સદા મળિ સંધાત મંમાયા૦ ૧

શહેર વચે શામે સુંદર, મંદિર મોટું પ્રખ્યાતરે

પ્રભ પાળી પોશણકરતાં, હો જગતવિખ્યાત મંમાયા૦ ૨

આનલાવ રહુ દિસે સારં, ઘાટ બાંધ્યોછે તેહેનોરે

પાણિથી ભરપૂર ભગવ, દેખાયછે એતિ જેહેનો મંમાયા૦ ૩

મંદિરમાં બહુ કારી ગરી, કિંધીછે બહુ સારીરે

દરસણ કરવા સહજણ આવે, મળી બહુ નરનારી મંમાયા૦ ૪

આ બ્રહ્મણ સહ મળીને બેઠા, વેદશ્રુતિ ઉચ્ચારે

રાતદિન રટે જુગતંબા, પોથિ પાના વિચ્ચારે મંમાયા૦ ૫

આ મુંબઈ શહેરના લોકોસહુ, કરે દેવી દરસનરે

મેહેરકરી માતાજી સહિને, રાખેછે પરસન મંમાયા૦ ૬

આ નવરાત્રીના નવદીન સુધી, ગરબા બ્રાંહ્મણ ગાતારે

મંદમાયાનું સ્વરૂપનીરખી, હૈડે ધણું હરખાતા મંમાયા૦ ૭

પાવન નગરી પુરણ કહીએ, મુંબઈ જનું નામરે

આધ્ય શક્તિ અંબાભવાની, પધાર્યા જ્ઞેઈશમ મંમાયા૦ ૮

મંમાયાનું નામધરીને, બિરાજ્યાંછે માતરે

સહનરનારી પુજન કરતાં, હરખેછે સહસાય મંમાયા૦ ૯

વાલકેશ્વર ભુલેશ્વર કહીએ, રામજી મંદીર શોભેરે
 ગોસાઈજી માહારાજને નિરખી, દરસનકરવા સહયોભે મં ૦ ૧૦
 માહાલક્ષ્મી વાગેરવરીમાતા, આયુલનાથ મહાદેવરે
 માણકેશ્વર માહાદેવની, કરતા બહુજન શેવ મં ૦ ૧૧
 નગર સરવે સોભે સાઈ, નાણુનો નહીં પારરે
 ગાડીએ બેસી સહજણુ પ્રતા, ઇષ્ટદેવી આધાર મં ૦ ૧૨
 ઇષ્ટદેવી આનગરી કેની, છેમં ૦ ૧૩
 ભાવ ધરીસહ બજજેભાઈ, છે હાજર હજૂર મં ૦ ૧૪
 આસરે મોટા માતાનોછે, જાણો સત્ય વચનરે
 મં ૦ ૧૫
 મં ૦ ૧૬
 કલાણુકારી એછે દેવી, આદ્ય શક્તિ અખંડરે
 આપિ રહિ સૃષ્ટિ સરવેમાં, પ્રખ્યાતછે નવખંડ મં ૦ ૧૭
 પ્રેમકરીને પુજકરજે, ધરીરેમાં માતરે
 મનવાંછીત રૂળ આપશેમાતા, દેવીછે સાક્ષાત મં ૦ ૧૮
 આ મં ૦ ૧૯
 આ મં ૦ ૨૦
 કેહે સુનીલાલ કરજેડીને, તેની સદાયકરે ત્રિપુરાની મં ૦ ૨૧
 આનાગર જ્ઞાનવિસ નગરોછું, લુણાવાડા ગામરે
 પેટનાઅર્થે પરદેશ આવ્યો કીધો મુંબાઈમાંકામ મં ૦ ૨૨

(મહાકાળીના ગરબો.)

તું તો દહીરે માખણનો ચોરરે સામળીયા વાહાલા
 રહોવે ગણુરે—એ રાગ. ચોક—૧.

શોભે સુંદીર નચી ચંપાવતિરે, શોભા શું વખાણું તેની અતિરે,
 રાજ્ય કરે, પતાઈ પ્રમાણુ, માહાકાળિ માત. પાવા ધઢવસેરે. ૧
 નવ ખંડમાં નચી, એવી નથીરે, શિવ બ્રહ્માએ નિઃમિ નથીરે,
 ધણી શોભા છે, જેની અપાર. મહાકાળિ માત પાવા ધઢતણીરે ૨
 વસે વર્ણુ અહારે માહીરે, કારીગરી નધી એવી ક્યાંહીરે,
 શોભે સરિયામ, રસ્તા સાર. માહાકાળિ માત પાવા ધઢતણીરે ૩
 વળી ચૌટાને ચોક બજારછેરે, વસે વર્ણુ ત્યાં અપારછેરે,
 સુખ ભોગવતાં સહુજન. માહાકાળિ માત પાવા ધઢતણીરે. ૪
 રાજ્ય કરે ત્યાં રાવણ રાજરે, ચંપાવતિ નચીનો માહારાજરે,
 નિભય થકી કરતો રાજ્ય. માહાકાળિ માત પાવા ધઢતણી ૫

ધણી ધર્મિષ્ઠ છે રાજનરે, કહાડે સુખમાં પોતે દનરે,
 પુન્યવતો છે પુરો રાય. માહાકાળિ માત પાવા ઘડતણી ૬
 નથી ચૌદ ભોવનમાં નથીરે, ચંપાવતિ સમાન કોનથીરે,
 નવ ખંડમાં નહી પ્રમાણુ. માહાકાળિ માત પાવા ઘડ ૭
 રૂં રાજ કરતો અપારરે, નામે પતાર્ધ રાવળ સારરે,
 જોને પાવા ઘઢવાળિ પ્રસન્ન. માહાકાળિ માત પાવા ઘડતણી ૮

ચોક્ક—૨.

એમ કરતાં નવરાત્રી આવીરે, પતાર્ધ રાજનનું પાપ મળ્યું આવીરે,
 ખુધિ બગડી રાજનની જરર. માહાકાળી માત ગરબે રમતારે ૧
 ચતુર નારીયો ગરબા ગાયરે, ત્યાં તો શોભા નૌતમ થાયરે,
 ગરબો રમવા પધાર્યો માત. માહાકાળિ માત ગરબે રમેતારે ૨
 સોળ સણગાદ છે શોભતારે, દેહે વિજળિ સરખાં આપતાંદ,
 સાથે સાહેલિયો છે સાર. માહાકાળિ માત ગરબે રમતારે ૩
 તાળી પાડે છે હાથે સુંદરિરે, નવરંગિ નારી હેત કરીરે,
 સણગાર શોભે છે રૂડો સાર. માહાકાળિ માત ગરબે રમતારે ૪
 સુર્ય કરતાં ઘણાં શોભતારે, માનું રૂપ જોઈ મનડાં ઘોભતારે,
 કંઠે જોનો કોકિલ સમાન. માહાકાળિ માત ગરબે રમતારે ૫
 જોનું તેજ તે બિંબાકારછેરે, નથી જગમાં એવો આકારછેરે,
 બાર્ધ કોણુ છે નવલિનાર. માહાકાળી માત ગરબે રમતારે ૬
 રૂપ રઢીયાણુ ગણું છાજતુરે, પાયે નેપુર બહુ વાજતુરે,
 રૂપ નિર્માને પામ્યાં ચક્રિત. માહાકાળિ માત ગરબે રમતારે ૭
 સહજન ગરબો જોવાને સિધારીયારે, નૌતમનાર કોણુ પધારિયારે
 એમ અદભૂત શોભતું રૂપ. માહાકાળિ માત ગરબે રમતારે
 પતાર્ધ રાજનની રાણી બહુરે, ગરબો રમવાને આવ્યાં સહુરે
 તેણુ દિઠાં પદમનિનાર. માહાકાળિ માત ગરબે રમતારે
 મધ્યરાત્રે સૌ નરનારિયોરે, ઘેર પોતા તણુ પધારિયોરે,
 તેમાં હતાં પતાર્ધની રાણી. માહાકાળિ માત ગરબે રમ
 રાણી પતાઇને વીનવેરે, પ્રાણુ આધાર કહું દિન થ
 રમવા આવી કો પદમનિનાર. માહાકાળિ માત ગ
 જોનું રૂપ ત્રિભોવમાં નથીરે, શ્રદ્ધિ કરતાએ નિ
 આમેદૂબ દિસે તેની દેહ. માહાકાળિ માત ગ

વિતિ રજની તણી વાત રાખનેહ, રાણીએ કહી સરવે પતાઇનેહ,
 કર્યુ વિદિત સર્વે કામ. માહાકાળિ માત ગરબે રમતાહ. ૧૩
 એમ કરતાં થયો બીજો નંદનહ, ગરબો ગાવા પધાર્યા સહજનરે.
 વ્રજળ થે રહ્યો પતાઈ મન. માહાકાળિ માત ગરબે રમતારે. ૧૪
 મિધ્યરાત્રિએ માણ પધારીયારે, પાવાગરથી રમવા આવીયારે,
 આવ્યાં ચંપાવતિમાં ચતૂર. માહાકાળી માત ગરબે રમતારે. ૧૫
 રમતાં રજની અર્ધી ગછરે, ઘેરઘેર જવાની વેળા થછરે,
 રાણીએ દાસી મોકલી સાર, મહાકાળી માત ગરબે રમતારે. ૧૬
 દાસી રાયને જાહેને કહેરે, રાય પધારો જોવા સહીરે,
 પતાઈ રાવળ આવ્યો ત્યાંહ, મહાકાળી માત ગરબે રમતારે. ૧૭
 રૂપ જોઇને રીઝીયો રાજ્યોરે, હતો મનમાં ઘણા પાણ્યોરે,
 જોઇરૂપને થઈ મુહાંય, માહાકાળી માત ગરબે રમતારે. ૧૮

ચોક. ૩ જો.

પછી નરનારી સહુ પળ્યારે, સહુ મારગ પોતાને વળ્યારે,
 ન્યારે પધાર્યા એકલાં માત. માહાકાળિ પુઠે પાપીપરવરોરે. ૧
 પાપી પુઠળ પુઠળ જાયરે, રૂપ જોઇને વિકળ થાયરે,
 આગળ માતા પુઠે પતાઈ રાય. માહાકાળિ પુઠે પાપીપરવં ૨
 રાયે જાણ્યો માતાનો હાથરે, વળતી બોલ્યાં તે કાળિકા માતરે,
 માઝ્ય માઝ્યતુ મુખથી વરદાન. માહાકાળિ પુઠે પાપીપરવં ૩
 ત્યારે પતાઈ કહેછે પેરરે, માણ પધારોમુજને ઘેરરે,
 રાખીશ માહાગ મેહેલ. માહાકાળી પુઠે પાપી પરવં ૪
 મોહોસે રાણિ ગણીરે, જોના તેજથી જાણે મણિરે,
 થી સુખમાન સંસાર. માહાકાળી પુઠે પાપી પરવં ૫
 કહે હું નવ જાહરે, તમને પટરાણી કરયા ચાહીરે,
 તાઈ બોલ્યો મુખ. માહાકાળિ માત પુઠે પાપીપરવં ૬
 દેલ વિચારીયુરે, રાય જોડું વચન બિચારિયુરે,
 ધાય છેક અજાણ. માહાકાળી પુઠે પાપરવં ૭
 પરખ ભય આણીરે, વાત માતાની હર નવ આણિરે,
 જા પાપ. માહાકાળી પુઠે પાપી પરવં ૮
 જડ મૂળથીરે, વચન માફ તું જાણુ સત્યથીરે,
 માત. માહાકાળી પુઠે પાં ૯

પછી દળ ઘણું આવીયુરે, રાજ તણું નવ કાઈ કાવિયુરે,
 દેવિ દેઈ ચાલ્યાંછે શ્રાપ. માહાકાળી પુઠે પાં ૧૦
 આવ્યું દળ ઘણું પૂર્વેથીરે, નિકળ્યું ખુડીએ દરવાજેથીરે,
 મુગલા દૈત્યનું સૈન્ય અપાર. માહાકાળી પુઠે પાં ૧૧
 કરેનાસાભાગ સહુજન ઘણીરે, આવી સેન્યાત ભયંકર અતિઘણીરે,
 થઈ રહ્યો શેહેર માંડતપાત. માહાકાળી પુઠે પાં ૧૨
 જીવ્ય ચાલીયું વર્ષ આરરે, રાજ થયો ઘણો ખુવારરે,
 પાય ભલ થયું રાજપાટ. માહાકાળી પુઠે પાં ૧૩
 પતાઈ ગવળનું પત ગયુરે, આખાં જગતમાં જાણુ થયુરે,
 એમ થઈ પનાઈની શિક્ષાય. માહાકાળી પુઠે પાં પીપરવર્યોરે. ૧૪

ચોક. ૪

કરગરતો ગયો માનેશરણુરે, બચાવ માજી આથી સારું મરણુરે.
 એમનિનવે વારમવાર. મહાકાલી માત પરસન થાવારે ૧
 માજી કૃપા મુજ પરથાયરે, દળ સધળું પાછું જાયરે.
 રાયે ખેળે મુક્યુ. જઈ શીશ માહાકાલી માત પરસન થાવારે ૨

ચોક. ૫

ત્યારે માતાએ મેહેર આણિરે, મુરખ દિન થઈ ઊભો જાણારે
 કૃપાકરી ગુનદો કિધો માપ, મહાકાલી માત પરસન થયારે ૧
 માયેસુખા તે આપ્યું સુખરે, ટાળ્યું પતાઈ રાયનું દુખરે.
 આપ્યું હતું તેથી અદક સુખ. મહાકાલી માત પ્રસન્ન થયારે ૨
 ગરબો ગાસેજો નર નારરે, માતા સુખી તે કરસે સારરે.
 કરેકાળીકા માતા સહાય. માહાકાલી માત પ્રસન્ન થયારે ૩

ચોક. ૬

કરજોડી કહે ચુનીલાલરે, ગરબો કાળીકાનો વિસાલરે.
 ગાસે ભાવ ધરિ જનજોડ. મહાકાલી માત પરસન
 પાવાધરની માહા કાળીરે, દિસો હોમા બહુ રૂપ
 મેહેરે કરજો માજી બાળી. કાલીકા માતા પ્રસ
 આસો માસ શોભિતરે સુદ એકમ ધરી ટકર
 એગળીસ પચાસની શાલ. મહાકાલી માત
 જોઈ ગાસે નરને નારીરે, માતા મેહે કરશે

એવાં માત છે પાવાળી. કાળીકા માતા પ્રસન્ન થશે ૪
રહુંલુણા વાડામાં વાસશે, હુંહું શિવશક્તીનો દાસશે
ગાવું ગુણુ મુખેમાં મુકામ—માહાકાળી માત પ્રસન્ન થશે ૫

ગરબો.

સમર પ્રથમ સારદા હોખડચરી, ગણપત લાગુ પાય.
વંદન કર વિશ્વેશ્વરી હોખડચરી, મહેરકરોને મયાય. ૧
સનખલપુર સોહામાણું હોખડચરી, ચુંવાળ ની છોમાત
અગ્નિ આરાશુરવમે હો ખડચરી, નવખંડે વિખ્યાત. ૨
સોળે સળગાર દિશે શોભિતા હો ખડચરી, સિંહ ઉપરછો સ્વાર
મહિપાશુર મર્દનિ હો ખડચરી, બુદ્ધ શોભેછે અદાર. ૩
દધિઆર લિધાંછે લાથમાં હો ખડચરી, કાળીકા ખડચર સાથ
રણુમાં રંગ રાખ્યો ઘણો હો ખડચરી, ખડગ ખપર ધરિલાય. ૪
અશુર ઘણા સંદારિયા હો ખડચરી, ધન્યુંતે રૂપ પ્રચંડ
સોહિતણી નદિજો વેદ હો ખડચરી, દિવસાત અખંડ ૫
રક્ત મિઝને રોગિયો હો ખડચરી, મારયો તે મહિપાશુર
નાતોતે દૈત્ય દેવિ દેખી હો ખડચરી, ગભરાયાતે અશુર ૬
આરા શરિ અતિ કોપિયાં હો ખડચરી, ધરયું રૂપવિકાળ
ખડગ ધરોને મારિયો હો ખડચરી, ચુંડમુંડને ત્રતાકાળ ૭
ચોસડ જોગણિ પિયે ઘણું હો ખડચરી, રૂધિરત્યાં અપાર
ખપર આદ્યું અનિધાણું હો ખડચરી, કેહે તાંત આવે પાર ૮
એમ સહુ સૈન્ય મારીયું હો ખડચરી, દેવનું દિધુકામ
નચીંતાથી સૌ રહ્યા હો ખડચરી, પોતપોતાને ધામ. ૯
તુન્યધન્ય આરા શરિ હો ખડચરી, શક્તિવેદ રવરૂપ
ખખંડે વ્યાપિ રહ્યાં હો ખડચરી, કળા તમારી અનુપ ૧૦
દેવું દુખ તમે કોપિયાં હો ખડચરી, છો દયાળુ માત
શરિ તમને બને હો ખડચરી, સરવે મળિ સંધાત ૧૧
વેદ લણુતા ખડુ હો ખડચરી, કરે વખાણુ અપાર
ધણા થતા હો ખડચરી, તમો તણો દરબાર ૧૨
પ્રાણ તણો હો ખડચરી શિખે સુણોને ગાય
કરજોડીને હો ખડચરી, આશાપુરે અંબાય. ૧૩

